

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/200/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816208173
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7816208173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu R. R. A., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v I., P. č. XXXX/XX, proti žalovanej F. R., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v I., T. A. č. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom Bratislava-Rača, Račianska č. 66, o zaplatenie 4.782,68 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 6C/170/2016-231 zo dňa 22.7.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem I. výroku, ktorým bolo konanie o zaplatenie 2.000 € s príslušenstvom zastavené.

Priznáva žalovanej proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 6C/170/2016-231 zo dňa 22.7.2021 zastavil konanie v časti o zaplatenie 2.000 € s príslušenstvom a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Žalovanej priznal proti žalovanému náhradu trov konania vo výške 100%.

2.V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal sumy 4782,68 € aj s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od podania žaloby do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaná suma pozostáva z 500 € časti kúpnej ceny, dohodnutej v Zmluve o budúcej zmluve uzavretej dňa 18.3.2014 medzi právnym predchodcom žalovanej B. J. ako budúcim predávajúcim a žalobcom ako budúcim kupujúcim a ktorú žalobca B. J. pri podpísaní tejto zmluvy uhradil dňa 25.3.2014, ďalej zo sumy 2.000 €, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu, dohodnutú v tejto zmluve, zo sumy 1.712,68 € ako finančné prostriedky, ktoré žalobca vynaložil na rekonštrukciu rodinného domu, ktorý bol predmetom zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, ako aj z 570 € trov právneho zastúpenia, ktoré žalobca uhradil advokátovi za jeho právne služby súvisiace s vecou.

3.Žalobu žalobca odôvodnil tým, že uzavrel ako budúci kupujúci s otcom žalovanej B. J. ako budúcim predávajúcim dňa 18.3.2014 Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, v ktorej sa účastníci zaviazali, že do jedného mesiaca od vysporiadania vlastníctva k nehnuteľnostiam v kat. úz. I., a to dom súp. č. XXXX na parcele č. 716/1 a pozemku novovytvorenej parcele č. 716/1 - zastavaná plocha o výmere 71 m², č. 716/2 - zastavaná plocha o výmere 53 m², 716/3 - záhrada o výmere 54 m² (v súlade s geometrickým plánom č. 146/2004, ktorý vyhotovila Geodézia Rožňava s.r.o.), v prospech budúceho kupujúceho uzavrujú kúpnu zmluvu. Právny predchodca žalovanej sa zaviazal, že tieto nehnuteľnosti predá žalobcovi za kúpnu cenu 4.000 €, z ktorej 500 € už pri podpísaní zmluvy o budúcej zmluve žalobca aj vyplatil. V zmluve bola v článku VII. dohodnutá zmluvná pokuta 2.000 € v prípade, že by predávajúci nebol ochotný po vyporiadaní nehnuteľnosti uzavrieť dobrovoľne kúpnu zmluvu, pretože vlastnícke právo k

predmetným nehnuteľnosťami B. J. nadobudol vydržaním, čo vyplýva z notárskej zápisnice a osvedčenia o vyhlásení a vydržaní vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá bola spísaná Notárskym úradom v Rožňave dňa 12.6.2014 notárkou JUDr. Juditou Nagyovou pod N 118/2014, NZ 22323/2014, NCRIs 22752/2014. Žalobca tvrdil, že medzi ním a B. J. bola za života ústna dohoda (napokon aj následne s jeho dcérou - žalovanou), že žalobca vybaví všetky veci, týkajúce sa vyporiadania predmetných nehnuteľností, dohodli sa aj na rekonštrukcii rodinného domu, ktorý je týchto nehnuteľností súčasťou s tým, že žalobca bude rekonštruovať predmetný rodinný dom zo svojich finančných prostriedkov a následne budú prevedené tieto nehnuteľnosti na žalobcu. Dňa 13.6.2014 však B. J. zomrel, jeho dedičkou je žalovaná. Žalobca v júni v roku 2015 vykonal rekonštrukciu a stavebné práce na rodinnom dome v celkovej výške 1.712,68 € a vystavenú faktúru stavebnou firmou dňa 16.6.2015 v plnej výške aj uhradil. Žalovaná doposiaľ však v predmetnej nehnuteľnosti na žalobcu nepreviedla, neuhradila náklady vynaložené na predmetné nehnuteľnosti a nevrátila ani 500 €, ktoré boli zálohovo zaplatené ako časť kúpnej ceny a neuhradila ani zmluvnú pokutu 2.000 €.

4.V konaní súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná včas odpor a nárok žalobcu neuznala. Uviedla, že predmetné nehnuteľnosti nadobudla 1.4.2015, otec zomrel po dlhej a ťažkej chorobe a je prinajmenšom otázne, ako a kedy podpísal zmluvu o budúcej zmluve so žalobcom, ktorá je datovaná dňom 18.3.2014, t.j. tri mesiace pred jeho smrťou. Poukázala na to, že žalobca iniciatívne a pre ňu nevyvetliteľným spôsobom vybavil pre jej otca vydržanie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, pričom notárska zápisnica bola spísaná deň pred smrťou jej otca, ktorý sa v žiadnom prípade osobne v tento deň na Notársky úrad v Rožňave dostaviť nemohol. Vlastnícke právo na otca bolo zapísané na katastrálnom odbore v Rožňave dňa 30.9.2014, t.j. asi tri mesiace po jeho smrti. Poukázala na to, že v článku VI. zmluvy o budúcej zmluve, ktorú zrejme v celom rozsahu pripravoval žalobca, bola dohodnutá odplata za vybavenie vysporiadania predmetných nehnuteľností 570 €, pritom ona nemá vedomosť o tom, že by jej otec podpísal plnomocenstvo JUDr. Ladislavovi Korfantovi, advokátovi na úkony a právne služby súvisiace s usporiadaním vlastníctva. Tvrdila, že rodinný dom vôbec nie je rekonštruovaný, tento v súčasnosti obýva rodina S. Q. a spolu približne 25 osôb, od ktorých žalobca odkúpil ich príbytky, chatrče, ktoré následne rekonštrukčne poopravoval a v súčasnosti ich ponúka do nájmu. Má tiež vedomosť o tom, že rodina Q. žalobcovi uhrádzala titulom nájmu za užívanie predmetných nehnuteľností (rodinného domu) 200 € napriek tomu, že v zmluve o budúcej kúpnej zmluve nie je ani zmienka o tom, že by tieto nehnuteľnosti mohol žaloba prenajať ďalším osobám. Poprela tvrdenia žalobcu, že rekonštrukčné práce na dome súp. č. 1458 boli realizované od mesiaca jún 2015, pretože je nesporné, že najneskôr od 18.10.2014 dom užívala rodina Q. na základe písomnej nájmovej zmluvy. Je nemysliteľné, aby akékoľvek rekonštrukčné práce sa v tom čase realizovali na dome, keď dom obýva 25 osôb. Zaráža ju aj nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú zrejme sám zakomponoval do zmluvy o budúcej zmluve. Jej otcovi bolo zapísané vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam 30.9.2014, t.j. tri mesiace po jeho smrti, a pritom už nemohol uzavrieť riadnu kúpnu zmluvu. Ak si žalobca uplatňuje v žalobnom návrhu aj sumu 500 € titulom vyplatenej časti kúpnej ceny otcovi žalovanej, voči nej si ju vymáha neoprávnene. Poukázala na tú skutočnosť, že žalobca šiel tak ďaleko v snahe získať vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, že navštívil pôvodných vlastníkov, konkrétne p. F. P., ktorá je narodená v roku 1926, v Spišskej Novej Vsi a naviedol ju na to, aby podpísala plnomocenstvo na zastupovanie vo veci o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam JUDr. Alexandrovi Milkovi, advokátovi v Rožňave s tým, že následne tieto nehnuteľnosti od nej odkúpi. Vo veci bola podaná na súd v Rožňave žaloba (konanie vedené pod sp.zn. 11C/313/2016), avšak potom, čo rodina p. P. zistila, o čo vlastne ide, vypovedala plnomocenstvo JUDr. Milkovi a žalobu zobrala späť. Toto všetko sa udialo v letných mesiacoch roku 2016. Je jej známe, že S. Q. podal trestné oznámenia na žalobcu pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu, pretože mu prenajal nehnuteľnosti, poberal z nich nájom, a pritom zatajil, že nie je ich vlastníkom.

5.Súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom konanie bolo toto prerušené na základe zhodného návrhu obidvoch strán dňa 26.10.2017 do právoplatného skončenia konania vo veci 8C/173/2016, a to o určenie, že B. J. nespĺňal podmienky oprávnenej držby uvedených nehnuteľností. Uvedené konanie skončilo zamietnutím tejto žaloby, ktoré rozhodnutie je právoplatné a súd prvej inštancie preto v tomto spore ďalej konal.

6.Vzhľadom k tomu, že žalobca v priebehu konania zobral svoju žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 2.000 € späť, súd prvej inštancie v tejto časti v súlade s ustanovením § 144 a nasl. CSP konanie zastavil.

7. Súd prvej inštancie následne vec právne posúdil podľa ust. § 50a ods. 1, 2, 3, § 7 ods. 1, 2, § 579 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a vo veci o zvýšnom nároku rozhodol.

8. Mal za preukázané, že v danom prípade právny predchodca žalovanej B. J. sa v zmluve o budúcej zmluve zaviazal uzavrieť so žalobcom v zjednanej dobe kúpnej zmluvu, ktorej predmetom bola predmetná nehnuteľnosť a nebolo sporné, že boli dohodnuté iné finančné záväzky v súvislosti s budúcou kúpnu zmluvou, a to zmluvná pokuta, časť zaplatenej kúpnej ceny a trovy právneho zastúpenia. Žalovaná ako právna nástupkyňa odmietla nárok žalobcu a odmietla s ním aj uzatvoriť kúpnu zmluvu a vydať požadované plnenia vzhľadom na osobný charakter zmluvy o budúcej zmluve. Žalobca naopak oponoval, že zmluva o budúcej zmluve je majetkovým záväzkom a prechádza na dedičov, v danom prípade vo forme bezdôvodného obohatenia.

9. Súd dôvodil, že smrť dlžníka alebo veriteľa je významná právna udalosť, ktorá má rôzne následky, v oboch prípadoch má však za následok stratu spôsobilosti týchto osôb mať práva a povinnosti. Zatiaľ čo práva osobnostné a osobné v zásade smrťou zanikajú, v prípade majetkových práv tieto v zásade nezanikajú. V prípade dlžníka platí zásada, že povinnosť dlžníka jeho smrťou nezanikne, ale prechádza na právnych nástupcov. Iba vtedy, ak by obsahom záväzku bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník, táto povinnosť zanikne. Smrť dlžníka alebo veriteľa spôsobuje v zmysle ust. § 579 zánik záväzku len vtedy, ak bol záväzok čo do svojho trvania viazaný, výhradne na osobu dlžníka alebo veriteľa. V tejto súvislosti súd poukázal aj na známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR s tým, že zmluva o budúcej zmluve pôsobí len medzi účastníkmi tejto zmluvy. Medzi nimi sa totiž zakladá zmluvná povinnosť, ktorá spočíva v tom, že sa subjekty v súvislosti so širokou zmluvnou voľnosťou písomne zhodne a záväzne dohodnú, že spolu do dohodnutej doby uzavrú budúcu zmluvu, na ktorých podstatných náležitostiach sa musia dohodnúť. Podľa právnej teórie, zmluva a záväzok zo zmluvy o budúcej zmluve je záväzkom osobným a neprechádza na dedičov. Ide totiž o osobný záväzok, z čoho vyplýva, že akýkoľvek záväzok zo zmluvy o budúcej zmluve, ktorý je potrebné považovať za záväzok osobný, neprešiel z B. J. na žalovanú ako dedičku. Žalovaná preto nie je povinná uhradiť žalobcovi žiadne záväzky, ktoré vyplývajú zo zmluvy o budúcej zmluve, a to časť kúpnej ceny 500 €, náklady právneho zastúpenia oboch zmluvných strán vo výške 570 €, ani zmluvnú pokutu vo výške 2.000 € (ktorý nárok však žalobca vzal späť) a už vonkoncom nie titulom bezdôvodného obohatenia. Preto súd prvej inštancie žalobný návrh v časti ohľadne sumy - zaplataenie časti kúpnej ceny 500 € a údajných trov právneho zastúpenia 570 €, ako nedôvodný nárok zamietol aj s príslušenstvom. Vzhľadom k tomu, že nevzhladol dôvodnosť tohto nároku, nezaoberal sa bližšie ani námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná v súvislosti s uvedenými nárokmi.

10. Ďalej súd prvej inštancie posudzoval aj oprávnenosť sumy 1.712,68 €, ktoré žalobca od žalovanej požadoval, pretože ich vynaložil na rekonštrukciu rodinného domu žalovanej súp. č. 1458. Poukazujúc na ust. § 191 ods. 1, 2 CSP zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s konštatovaním, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, pritom povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia zaťažuje stranu, ktorá toto tvrdí, avšak splnenie tejto povinnosti nie je možné od strán sporu vynuocovať. V súvislosti s dokazovaním sa treba zaoberať otázkou dôkazného bremena a jeho významom pre rozhodnutie súdu. Nestačí, že strana označí dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť svojich tvrdení. Súd skonštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré by potvrdzovali existenciu uplatňovaného nároku ohľadom sumy 1.712,68 €, keďže v konaní síce predložil faktúru č. 2015/027 o vykonaných rekonštrukčných prácach aj s rozpisom stavebných prác, avšak z tejto faktúry súd nemohol hodnoverne ustáliť, či boli stavebné práce skutočne aj vykonané na spornej nehnuteľnosti. Toto nebolo možné ustáliť ani z predloženého čestného prehlásenia konateľa spoločnosti ZANZI-BAR s.r.o. O. K. zo dňa 3.5.2017, ktoré si priamo odporovalo so svedeckou výpoveďou svedka S. Q., nájomcu predmetnej nehnuteľnosti. Uvedený svedok uviedol, že koncom novembra 2014 sa s ďalšími nájomcami do predmetného rodinného domu nastahoval, tento bol v dezolátnom stave, jeho synovia, z ktorých jeden je murár, druhý maliar, mu pomáhali pri stavebných úpravách. Naopak, závery odborného vyjadrenia č. 94/2020, ktorý vypracoval v konaní S. P. B., priamo vyvracajú dôvodnosť žalovaného nároku, nakoľko znalec nevedel ohľadom k uplynutiu značnej doby a novým stavebným úpravám hodnoverne ustáliť, či došlo k rekonštrukcii v roku 2015, avšak zdôraznil, že materiály nevykazujú znaky, ktoré by sa dali vyhodnotiť ako vymenené. Tvrdené skutočnosti bolo možné preukázať svedeckou výpoveďou konateľa firmy ZANZI-BAR s.r.o., ktorého výsluch žalobca navrhol, avšak následne v rozpore s výzvou súdu neposkytol potrebnú súčinnosť, a preto nebolo možné

zabezpečiť účasť navrhovaného svedka a vykonať navrhovaný dôkaz. Súd vzhľadom k tomu aj žalobu v tejto časti ohľadne tohto nároku zamietol.

11.O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP a úspešnej žalovanej priznal vzhľadom na úspech vo veci 100% náhradu trov konania.

12.V zákonnej lehote podal žalobca proti rozsudku odvolanie, a to okrem výroku o zastavení konania s tým, že s takýmto rozsudkom nemôže súhlasiť, uplatňuje odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP. Namietal, že sudkyňa, ktorá vec rozhodla, je voči jeho osobe zaujatá a celé súdne konanie viedla zaujato v prospech žalovanej a táto jej zaujatosť je daná aj s prihliadnutím na predchádzajúce súdne konania v inej veci. Podľa neho súd prekrúca skutočný stav veci v jeho neprospech, pretože so žalobou prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu predložil kópiu faktúry č. 2015/027, kópiu príjmového dokladu zo dňa 16.7.2015 z ktorých vyplýva, že skutočne dodávateľovi uhradil 1.712,68 €. Predložil aj čestné prehlásenie štatutárneho zástupcu tejto firmy O. K.. Z toho nepochybne vyplýva, že tieto práce uskutočnené boli a boli ním aj riadne zaplatené, boli všetky identifikačné údaje dodané, a preto sudkyňa mohla riadne predvolať ktorúkoľvek osobu spoločnosti ZANZI-BAR s.r.o. na výsluch, keď to považovala za potrebné. Výsluch konateľa spoločnosti ZANZI-BAR s.r.o. a vyžiadanie účtovných dokladov za rok 2015 od dodávateľa nenavrhol on, ale právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní dňa 9.1.2020. Sudkyňa však nevykonala navrhnuté dokazovanie a on ako žalobca voči tomu nemal námietky. Nič však sudkyňi nebránilo dokazovanie vykonať v potrebnom rozsahu, ak to považovala za nevyhnutné pre rozhodnutie. Nesúhlasil tiež s vyhodnotením odborného vyjadrenia č. 94/2020 tak, ako to uviedol súd. To, že znalec nevedel vzhľadom na uplynutú dobu hodnoverne ustáliť, či došlo k rekonštrukcii a vykonaniu opráv neznamena, že spoločnosť ZANZI-BAR s.r.o. tieto práce nevykonala. Aj čestné prehlásenie konateľa spoločnosti ZANZI-BAR s.r.o. sudkyňa vyhodnotila v jeho neprospech a neopodstatnene ho spochybnila. Naopak, uverila svedkovi Q., ktorý je osobou s kriminálnou minulosťou a vypovedal účelovo. Tiež nesúhlasí s tým, že zamietla nárok na zaplatenie 500 € ako časť kúpnej ceny, ktorú zaplatil ako zálohu. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, a aby vo veci spravodlivo rozhodol.

13.K odvolaniu sa vyjadrila v písomnej forme žalovaná, ktorá v celom rozsahu s rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasila, pretože tento vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, jeho rozhodnutie je jasné, zrozumiteľné, dostatočne odôvodnené a presvedčivé. Súd riadne zistil skutkový stav veci a správne vyhodnotil situáciu, ako aj vec správne právne posúdil. Nie je pravdou, že by sudkyňa nevykonala navrhované dôkazy a ničím nepochybila, keď sama iniciatívne nezabezpečila výsluch svedka bývalého konateľa spoločnosti ZANZI-BAR s.r.o.. Žalobca totiž tento výsluch navrhoval, avšak ho nezabezpečil a pokiaľ navrhoval vypočutie ktoréhokoľvek zástupcu a ktorejkoľvek osoby firmy ZANZI-BAR s.r.o., tak tento navrhovaný dôkaz súd naozaj nemohol vykonať. Správne teda súd uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré potvrdzujú existenciu uplatňovaného práva a správne vyhodnotil aj závery odborného vyjadrenia, ktoré vypracoval S.. P. B.. Dostatočne odôvodnená je aj otázka žalobného nároku žalobcu na zaplatenie sumy 500 € a sumy 570 €, pretože súd správne poukázal na to, že ide o osobný záväzok právneho predchodcu žalovanej. Ani jeden z odvolacích dôvodov, ktoré označil žalobca, teda nie je daný a odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom, nie sú naplnené. Navrhla, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

14.Odvolanie žalobcu obsahuje námietku zaujatosti konajúcej sudkyne, táto sa k tejto námietke vyjadrila (na č.l. 273 súdneho spisu). Poukázala na to, že žalobca odôvodňuje túto námietku tak, že poukazuje na nešpecifikované predchádzajúce konania v inej veci, nešpecifikuje dôvod zaujatosti ani čas, kedy sa o dôvode dozvedel, neuvádza dôkazy na svoje tvrdenia a okrem toho jeho námietky spočívajú v spochybňovaní procesného postupu sudcu a jeho rozhodovacia činnosť. Vzhľadom k tomu, že žalobca v podanej námietke zaujatosti poukazuje len na procesný postup sudkyne a následné rozhodnutie vo veci samej, na túto námietku nie je možné s poukazom na ust. § 52 a § 53 CSP prihliadať.

15.Prv než odvolací súd pristúpil k prejednaniu odvolania, skúmal, či v odvolaní žalobcom vznesená námietka zaujatosti konajúcej sudkyne je dôvodná. Po oboznámení sa s obsahom námietky konštatuje, že postup sudkyne bol správny, ak námietku zaujatosti na rozhodnutie nadriadenému súdu osobitne

nepredkladala, keďže okolnosti, na ktoré sa žalobca odvoláva, spočívajú v procesnom postupe sudkyne a jej rozhodovacej činnosti.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté výroky rozsudku aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17.3.2022, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

17. Žalobca podal odvolanie proti zamietavému výroku rozsudku a súvisiacemu výroku o trovách konania. Odvolanie proti výroku o čiastočnom zastavení konania nesmerovalo, preto tento výrok nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom.

18. Žalobca použil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2,3 CSP. Nevykonanie relevantných dôkazov (dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je pochybením súdu vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu a prípustnosti jeho vykonania je doménou súdu. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je nové doplnené ustanovenie (oproti Občianskemu súdnemu poriadku) v dôsledku nových inštitútov - prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 a nasl. CSP). Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd nezistil také pochybenia v postupe súdu prvej inštancie, ktoré by spôsobili porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, je názoru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je precízne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie,

ktorý sa s nimi náležite vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. Poukazujúc na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že vecne správne, mimoriadne podrobné sú dôvody rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa aj odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Na zvýraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza:

21. Jednou z podstatných odvolacích námietok žalobcu bolo, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz svedeckou výpoveďou konateľa spoločnosti ZANZI - BAR O. K.. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 17.6.2021 vyplýva, že v uznesení o odročení pojednávania bolo právnomu zástupcovi žalobcu prítomnému na pojednávaní uložené, aby do 7 dní oznámil identifikačné údaje navrhovaného svedka - štatutárneho zástupcu spoločnosti ZANZI-BAR, s.r.o.. a podľa potreby aj E. X.. Právny zástupca však súdu oznámil, že došlo k zániku jeho zastupovania žalobcu v danej veci, preto súd písomnou výzvou z 28.6.2021 vyzval na zabezpečenie údajov priamo žalobcu, ktorý e-mailom sudkyňi oznámil, že takéto údaje mu známe nie sú a vyprosil si, aby ho nahovárala na zisťovanie takýchto údajov. Svedka ani sám na nasledujúce pojednávanie nezabezpečil.

22. Odvolací súd konštatuje správnosť postupu súdu prvej inštancie, keď použil ustanovenie § 153 CSP. Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania a tvorí funkčnú a teleologickú jednotu s jedným z nosných princípov novej právnej úpravy sporového konania, a to s princípom arbitrárneho poriadku (čl. 10 CSP). Jej účelom je zabrániť tomu, aby sporové strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú však uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že uplatnenie diskrečného práva súdu závisí od okolností konkrétneho prípadu. V tomto prípade toto právo súd uplatnil dôvodne aj vzhľadom na vykonané dôkazy, ktoré vykonal a vyhodnotil plne v súlade s § 191 CSP jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Vykonané dôkazy jednoznačne vyzneli v logický záver súdu o nedôvodnosti nárokov žalobcu v súvislosti s nákladmi na údajnú rekonštrukciu domu, ktorá ním bez akýchkoľvek pochybností preukázaná nebola a aj odvolací súd konštatuje správne úvahy a záver prvoinštančného súdu. Žalobca tiež svoje tvrdenia o nedôveryhodnosti svedka Ivana Kotlára ničím nepreukázal a ani účinne, t.j. podložením dôkazmi nepoprel ním uvádzané skutočnosti.

23. Ohľadne ostatných nárokov, t.j. 500 € a 570 € žalobca len nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie a právne závery súdu o tom, že ide o nároky z osobného záväzku právneho predchodcu žalovanej účinne nespochybnil argumentáciou.

24. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd výroky rozsudku súdu prvej inštancie napadnuté odvolaním ako vecne správne potvrdil vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto úspešnej žalovanej priznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).